

NAMIEŚĆ (1) *vb pf*

3 pl fut namieć.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Przenieść z jednego miejsca na drugie przy pomocy rąk [wiele czego]: w doły y w Rzeczyłká ślá też źiemie námieć Strum F3v.

Formacje współrdzenne cf MIOTAC.

TK